

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 27 листопада 1986 року

№ 142 (3805).

Ціна 2 коп.

СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Завершується 1986 рік — перший рік дванадцяті п'ятирічки. Прискорення соціально-економічного розвитку, перебудова — ці теми сьогодні визначають зміст публікацій нашої газети. Колектив редакції настигнимо працює над пропагандою, роз'ясненням матеріалів XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України. В газеті стали постійними рубрики «Рішення XXVII з'їзду КПРС — в життя», «Прискорення: комсомольська ініціатива, пошук», «НТП: знання, уміння, творчість», «Перебудова: твоя позиція». Прагнутимемо й надалі, щоб публікації на ці теми були глибоко змістовними, проблемними, переконливими. Запекливі, кликали молодь до конкретних дій.

Сьогодні колектив редакції розробляє плани газети на 1987 рік. І нам дуже важливо знати думку читачів: якою вони хочуть бачити свою молодіжну газету в наступному році. До ваших побажань, пропозицій, зауважень, дорогі друзі газети, ми завжди ставилися з особливою увагою. Двічі в минулому році публікувалися анкети читачів. Всі ваші думки щодо поліпшення змісту і поліграфічного оформлення «Молодого комуніста» будуть враховані.

Ми добре розуміємо завдання газети — переконливо, правдиво і реалістично показувати життя комсомольців і молоді, бути у авангарді комуністичного виховання юнаків і дівчат. Наша мета — наглядно, зримо, широко розповісти про нашого сучасника в усіх сферах його життя і діяльності. Газетні публікації мають хвилювати, а значить — вести подвійне навантаження: пізнавальне і виховне. Над підвищенням якості, дієвості і ефективності газетного рядка й надалі працюватимемо в 1987 році. І без діючого, живого зв'язку з читачами, ми, газетарі, не мислимо своєї роботи. Адже кожен номер газети — це зустріч з читачами.

Доброю традицією вже стали звіти редакції в трудових і учнівських колективах, прес-конференції, усні випуски «МК», виїзні редакції, свята газети.

І таке живе, дійове спілкування збагачує журналістів газети, надихає до творчого пошуку.

Шановні читачі! Запрошуємо вас продовжити розмову про газету-87. Чекаємо листів, в яких будуть висловлені зауваження, пропозиції щодо поліпшення творчого обличчя газети, її поліграфічного оформлення. Які нові рубрики, тематичні сторінки ви б запропонували газеті? Які матеріали ви б хотіли почитати в суботніх випусках «МК»? Що вам не подобається в газеті? Чекаємо конкретних пропозицій і від комсомольських працівників, активістів. Адже тема висвітлення внутрішньої роботи, життя Спілки вимагає поліпшення.

Тільки при вашій допомозі, наші друзі, ми зробимо кожен газетний рядок ефективнішим і дієвішим, а поліграфічне обличчя сторінок привабливішим. Тож чекаємо листів.

Оволодіти професією шофера з кваліфікацією слюсаря Олександр Царенко вирішив зразу ж після закінчення Устинівської середньої школи, а Олександр Орбан — після звільнення з лав Радянської Армії. Спільна мета звел комсомольців і здружила в Інгульському СПТУ № 34. Майстер виробничого навчання групи водіїв Микола Степанович Писанчук задоволений відмінним засвоєнням знань і імлітливостю майбутніх водіїв.

На знімку (зліва направо): Олександр ЦАРЕНКО, майстер М. С. ПИСАНЧУК та Олександр ОРБАН на практичних заняттях.

Фото В. РУДЕНКА.

ШЛЯХОМ ДРУЖБИ

З дітьми 17 зарубіжних країн підтримують дружні зв'язки піонери і школярі селища Добровеличківки (зокрема — середньої школи № 2 і школи-інтернату).

Ось уже кілька років продовжується переліска добровеличківців з іспанськими ровесниками — учнями однієї із шкіл Мадрида. Про дружбу дітей дізналася відатна діячка й організатор Комуністичної партії Іспанії Долорес Ібарурі. На знак глибокої симпатії до юних добровеличківців вона надіслала їм свою книгу «Єдиний шлях», де йдеться про спільну боротьбу народів проти фашизму. Книга з автографом Долорес Ібарурі теж представлена в експозиції музею.

Д. ЧЕРЕДНИК.

сміт Добровеличківка.

Робота без чудес

Випускники Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування за розподілом приходять також і до нашого проектно-конструкторського інституту. З метою прискорити адаптацію молодих спеціалістів у нашому Інституті організовано філіал кафедри сільгоспмашин КІСМУ, який очолює головний інженер інституту кандидат технічних наук Ю. П. Колісниченко. За кожним з молодих спеціалістів закріплюється досвідчений наставник. Прикладами таких можуть бути ветерани інституту комуністи — краший винахідник області А. В. Божор, винахідник СРСР А. Д. Седик та інші. Багато років у нас на громадських засадах працюють школи винахідницької творчості і молодого рационалізатора, які закінчують майже всі молоді спеціалісти, готуючись до активної творчої діяльності. У їх розпорядженні 50-тисячний патентний фонд інституту по посівній техніці, чудова науково-технічна бібліотека, громадський консультативний пункт.

З початку цього року у нас розроблена і затверджена комплексна програма підвищення технічного рівня посівних машин на п'ятирічку «Посів-90», метою якої є підвищення продуктивності, надійності, питомої ваги виробництва машин, зниження питомої матеріало- та енергоємності. У розробці цієї програми взяли активну участь також молоді інженерно-технічні працівники інституту.

Щоб прискорити розробку нової посівної техніки, підвищити її технічний рівень, створено групу головних конструкторів проекту. У її складі, зокрема, молоді інженери

О. Кабаченко, С. Бойченко. Формуванню вищого технічного рівня у створенні нової техніки сприяє патентна і науково-технічна інформація, з якою також працюють Н. Солодовникова, І. Поштарук, Л. Свирень та інші.

ЗНАННЯ - УМІННЯ - ТВОРЧІСТЬ

Рівень дослідно-конструкторських робіт прямо залежить від науково-технічного рівня дослідницьких робіт. Ось чому проектно-конструкторський інститут розвиває свої пошуки, як і підрозділи, поповнює їх сучасним обладнанням. Першочергово увага — дослідженню перспективних робочих органів та схем компоновання посівних машин. Інститут і його молодь тісно співробітничать з 30 науково-дослідними, дослідно-конструкторськими організаціями і вузами країни, як і з Толбукінським заводом «Зена» (НРБ). Представники заводу також часті гості у нас.

В інституті традиційними стали зустрічі за «круглим столом», наради й конференції з підвищення технічного рівня та інших напрямів розвитку посівної техніки з участю вчених, конструкторів, виробників, спеціалістів сільськогосподарства.

Однією з актуальних проблем, над розв'язанням якої працює інститут, є впровадження системи автоматизованого проектування (САПР), яка дозволить скоротити строки розробки, підвищити їхній науково-технічний рівень і продуктивність праці конструкторів, звільнити їх від монотонної роботи. До 1990-го року

чверть проектно-конструкторських робіт в інституті має бути механізована. В освоєнні систем автоматизованого проектування найактивнішу участь бере наша молодь, особливо комсомольці Ярослав Іванів, Сергій Косинов та багато інших. Ярослав про-

лісти визначили, що ремонт займе два місяці. Комсомолец Сергій Косинов, усвідомлюючи недопустимість втрат бодай одного дня, полагав усе за тиждень.

Молоді вчені готові відзначити 40-річчя свого інституту новими успіхами. Уже за останній час для потреб сільського господарства створено понад 150 найменувань посівних машин і пристосувань до них.

Л. ОДУДОВА,

М. НОЖНОВ,

інженери кіровоградського проектно-конструкторського інституту виробничого об'єднання по сіялках «Червона зірка».

На знімку: (зліва направо) молоді інженери Сергій КОСИНОВ, Ярослав ІВАНІВ і Фаїна ПАМПУШКО у машинному залі інституту.

Фото О. ВІННИЦЬКОГО.

УДАЛИХ ЗМІН!

Для якісного проведення етпльового осінньо-зимового утримання громадської худоби бюро Новомиргородського райкому комсомолу затвердило умови соціалістичного змагання серед молодих тваринників, а для більшої гласності — «Кубок виклику».

Учора стартував перший трудовий тиждень роботи комсомольсько-молодіжного колективу МТФ колгоспу «Комуніст», який вийшов з ініціативою «XX з'їзду ВЛКСМ — 20 ударних трудових тижнів!».

Члени КМК узяли підвищені зобов'язання. Так, зокрема, Г. Сиплива, член КПРС, кавалер ордена Трудові Слави III ступеню і знака ЦК ВЛКСМ «Молодий передовик тваринни-

цтва» на цей період зобов'язалася отримати від кожної фуражної корови по 2695 кілограмів молока. Доярка Ю. Ковбасенко — 2136, В. Ярова — 2260, Л. Тимошенко — 1900, В. Стойко — 1500, О. Марняк — 1570 і Л. Норцова по 1550 кілограмів молока від кожної корови.

Кожен член КМК вініта кож новий рядок у соціалістичній зобов'язання на честь паступного комсомольського форуму: щодоби надавати молока на 1 кілограм більше відповідного періоду минулого року. За це в одній, звичайно, і керівник КМК завідувача фермою Л. Е. Козар, і групкомсорт — лаборант, кандидат у члени КПРС В. Шеремет. Прагнутимуть підтримати ініціативу колег — ударно зустріти XX з'їзд ВЛКСМ — також фуражирі І. Голубченко і А. Лихолід. Як і молоде подружжя Дубішів: Галина — технік штучного осемінення, а її чоловік — ветфельдшер.

Виклик КМК МТФ колгоспу «Комуніст» підтримали й інші молочнотоварні ферми району.

А. СТОЯН, секретар - завідувач відділом учнівської молоді Новомиргородського РК ЛКСМУ.

В дусі зацікавленості і занепокоєності

У роботі Новоукраїнської районної комсомольської конференції рельєфно можна виділити три теми — виконання конкретних рубіжів, організація соцзмагання, боротьба за підвищення авторитету Спілки і її членів. У практику роботи новоукраїнської комсомолії міцно увійшла розробка рубіжів за принципом — кожній організації свою реальну справу.

В одній першій це шефство над вирощуванням зернових культур і цукрових буряків, в іншій — створення КМК і перехід на прогресивні форми організації праці, іще в іншій — будівництво спорткомплексу... Головне, щоб справа була під силу. Здавалося б, курс взято чітко і ясно. З чим насправді зіткнувся райком? Кожна 5-а первинка не зуміла впоратися із наміченими рубіжами. В одному випадку відлучалося невміння спілчанамі довести почате до кінця. В другому — виною всьому став формальний підхід до виконання конкретних рубіжів. У секретарів комсомольських організацій цукрозаводу, ПМК-11, колгоспу імені Ульянова бланки рубіжів місяцями не дістаються з папок. Де вже знати про них рядовим спілчанам! Таким чином, певна річ, можна звести панівель будь-яку добру задумку.

Заступник голови колгоспу імені Калініна Надія ПAVЛЕНКО ніяк не могла не продовжити розмови про конкретні рубіжі. Останні в її господарстві не можуть нормально виконуватися без досконалих умов соцзмагання.

Участь в соціалістичному змаганні є величезною «підтримкою» в розвитку ініціативи, творчості, зміцненні дисципліни і молоді. Доповідач зізналася: в цій потрібній справі набирався дуже багато недоліків. Нерідко порушуються важливі ленінські принципи організації змагання — гласність, аналізування результатів, оперативне узагальнення і втілення передового досвіду. Відсутня чітка система інформування первинних про підбиття підсумків.

Добре, що перший секретар сказала про це з трибуни конференції. Проте така узагальнююча критика, «через кому», навряд підє на користь справі. Чому? Тому, що сказано тільки, як було. А як же буде? Що ж в даному випадку варто зробити новообраному райкому?

Із виступу делегата конференції:

Григорій БНТКО, групкомсорг тракторної бригади № 2 колгоспу імені Ленінського комсомолу:

— Не один рік ми змагаємося з КМК колгоспу «Перше травня» Маломишівського району. Суть його зводиться лише до заповнення бланків змагання. Своїх трудових суперників ми дуже мало знаємо, як і вони нас. Питається, кому потрібне таке змагання?

Із розмови з делегатами під час перерви:

Тетяна ЯКОВУША, колгосп імені Калініна:

— ...У нашому селі молоді немало. Але було б іще більше, аби до них ставилися трохи серйозніше.

Наприклад, під час цього річних жнив відмінно трудився комбайнер Олександр Ланецький. Разом зі своїм помічником «Нивою» він зібрав 6706 центнерів зерна з 316-гектарної площі. По всіх показниках хлопці виборили друге місце серед КМК в колгоспі і четверте в районі. А от захоплення по одержали ніякого. У правлінні господарства їм не зовсім переконливо пояснили, нібито вони не «висуваються» у вік існуючі умови соцзмагання.

Від чого залежить авторитет комсомолу? Чому нерідко керівники господарських організацій говорять про комсомольців з іронією? А як не іронізувати, коли деякі первинки, прагнучи поширити запропоновану нову ініціативу, забувають про стару. Так, як це, приміром, сталося у колгоспі імені Карла Маркса. Два роки тому молоді механізатори господарства взяли шефство над вирощуванням озимої пшениці за інтенсивною технологією і звернулися до молодих хліборобів із закликом підтримати ініціативу. Її підтримали всі, крім самих ініціаторів.

Із розмови з делегатами під час перерви:

Олександр ПЛАХОТНЮК, групкомсорг підрозділу патрульно-постової служби райвідділу внутрішніх справ:

— На звітно-виборних конференціях я вдурю. На нинішній подобається ділова атмосфера, заставляють замислитися багато виступів комсомольців. Добре сказав Станіслав Рунів, що тут авторитет комсомольців починає піднісватися. «Секрет» ось в чому: хлопці і дівчата не чекали, дони їм все піднесує на «бланкетному блюдці» — і нормальні робочі умови, і побут, і дозвілля, а самі взяли за діло. І добилися немало.

Майже закінчуючи нотатки з Новоукраїнської звітно-виборної хочу сказати таке. При всій серйозності і зацікавленості в тому, про що йшлося на конференції, в залі в робочий період деякі делегати жваво обговорювали своє і залюбки переглядали щойно придбані періодичні ілюстровані видання. Де вже їм виникати у розмову! В основному це стосується делегатів від шкільних комсомольських організацій.

У роботі XXX Новоукраїнської районної звітно-виборної конференції взяли участь завідувачий відділом сільського господарства та харчової промисловості обкому Компартії України В. Р. МАРИНКЕВИЧ, командир центрального штабу студентських загонів ЦК ВЛКСМ В. О. ПРИСТУПКО, завідувачий сектором планово-фінансової і контрольно-ревізійної роботи республіканського штабу СБЗ Ю. Б. КОШМАК, бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС, двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР О. В. ГІТАЛОВ.

На конференції виступили перший секретар райкому партії В. Я. КРУЦЕНКО і перший секретар обласного комітету комсомолу П. МАЛІЙ.

Відбувся перший організаційний пленум новообраного Новоукраїнського РК ЛКСМ України. Першим секретарем обрано Т. ПРУЖИНУ, другим — В. КАЛІНИЧЕНКА, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — О. НІГАН.

Т. КУДРЯ.

Тон роботі XXX Вільшанській комсомольській звітно-виборній конференції — діловий, принциповий — був заданий доповіддю, з якою виступила перший секретар райкому комсомолу Г. Шалапко. Чи не головнішою темою і в ній, і згодом у виступах делегатів стало питання діловитості кожної комсомольської організації. «Ніяк не можемо ми викоринити шкідливу звичку працювати за вказівкою, будь-який самостійний крок зв'язати зі «снайперською» обережністю. Така обережність не робить честі».

Сила кожного конкретного починання окремого спілчанина і цілого колективу не лише в їх згуртованості. Ще важливіше вирізняється з потоку загальних справ своєю, власною. Тим паче, доведено до завершення форми і сповненої серйозним практичним змістом. Не піти шляхом найменшого опору, для солідності ухилившись одразу за кілька чи й усі напрямки діяльності, розпилити свою енергію на численні дрібниці, — а заявити про серйозність своїх намірів, як кажуть, вагомим і зримим.

Конференція зробила однозначний висновок: незважаючи на той очевидний факт, що кожен із 361 делегата, котрі прибули на головні збори районної комсомолії, був

Не розмінюючись на дрібниці

готовий доповісти про чимало дійсно змістовних справ, — резервів все ще чимало.

Уже за період, що минув від початку нинішнього року, район успішно виконав і перевищив державні плани по виробництву й реалізації народного господарської продукції; відчутний внесок у цьому й комсомолі і молоді. Тих, зокрема, хто ще напочатку стартового року XII п'ятиріччя підписав рапорти XXVII з'їзду КПРС. Це коваль колгоспу «Аврора» депутат обласної Ради народних депутатів Володимир Сарданов, водій колгоспу імені 42-річчя Жовтня Сергій Жевжеренко, доярка колгоспу «Дружба» учасниця XII Всесоюзного фестивалю молоді і студентів у Москві Олена Загородня, комбайнер колгоспу «За комунізм» Володимир Кіпан та інші молоді люди, за що їм дяка і шана.

Є випадки й самозаспокоєння окремими успіхами без дальшого росту — як в кої колгоспів «Аврора», імені Димитрова, «Дружба».

ГОВОРЯТЬ ДЕЛЕГАТИ. Швачка райпромкомбінату кіровоградського швейного об'єднання «Україна» Т. КРИВЕНКО: «Перевищав план — значить, ти переможець соцзмагання, не дотягнув — вимпела тобі не бачити. І не замислюється комітет комсомолу, чому те відставання, як справу налагодити, не шукає нового, можливо,

незвичного, щоб цим самим зацікавити тих, хто змагається. Пропоную взамін перехідного червоного вимпела червоні хустинки. Таких хустинок уже сьогодні заслуговують мої колеги Г. Котаченко, О. Смілова. Хочемо просити керівництво об'єднання про одне — допомогти нам... не шити нікому непотрібну продукцію, від неї вже тріщать склади. Кількість поки що так і залишається головнішою якістю».

Інженер ремонтно-транспортного підприємства О. ЯКОВЛІВ: «Я секретар комсомольської організації. Такий КМК, який за райкомівською звітністю є у нас, не потрібен. Судять самі: АТП і так вправляється з виконанням планових завдань, змін з появою КМК немає, бо організувався він формально. Ні впливу, ні успіхів при існуючих проблемах у нього не буде. Вважаю, що за право називатися дійсно КМК має боротися кожен його член».

ГОВОРЯТЬ УЧАСНИКИ.

Водій колгоспу «Перемога» А. ВОЛОЩУК: «Прявильно говорили виступаючі про те, що будь-яка ініціатива сильна підтримкою. Наш комсомольський секретар Іван Нерода у курсі всіх проблем. Тут була мова про особисті машини, маю на увазі як нагорода за ударну працю. Гадаю, це само

по собі не може гарантувати високої якості роботи на них. У нас так: отримав нову техніку — візьми всі необхідні інструменти, основні запчастини. І доведи увагу до себе.

Головне — бути реалістами. Усвідомлювати, що різниця в хорошій роботі між молодим механізатором, скажімо, і ветераном є і часом відчутна. А норми по-старому однакові. Яка ж це перебудова зі старими мірками! Ми все ще вітаємо себе словами про бар'єри на шляху, а самі ж миримось з ними щодня...»

У роботі конференції взяли участь кандидат у члени бюро обкому Компартії України редактор газети «Кіровоградська правда» О. Ф. Кердіваренко, завідувачий відділом комсомольських організацій обкому комсомолу О. Сніжко. На конференції виступили перший секретар райкому Компартії України І. А. Юрченко, заступник голови республіканського бюро ЦКМТ «Супутник» А. Калінін.

Відбувся перший організаційний пленум новообраного Вільшанського райкому комсомолу. Першим секретарем було обрано Г. Шалапко, другим — В. Богущького, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Л. Гапич.

І. КУЦЕНКО.

Звіти і вибори
в комсомолі

«В ПОРЯДКУ ЕКСПЕРИМЕНТУ...»

Як повернути молодь обличчям до села? Ця проблема — одна з найголовніших, над якою працюють районні комітети комсомолу. Тому цілком законно, що в дусі часу гостро і з боєм говориться про це на XXXI Устинівській районній звітно-виборній комсомольській конференції. Зокрема, у звітній доповіді обидвілізко прозвучали такі слова:

«За рішенням Центрального Комітету комсомолу України в наш район в порядку експерименту, який уже проходить у деяких інших районах республіки, в наступному році буде направлено в 5 господарств близько 50 молодих спеціалістів-випускників вузів і технікумів. До прийому спеціалістів необхідно готуватися комітетам комсомолу радгоспу «Інгульський», колгоспів «Більшовик», імені Куйбішева, імені Петровського, імені Кірова. Від того, як приймуть молодих спеціалістів у господарствах, які створюють умови праці, відпочинку, буде залежати — затримуються вони в районі, чи залишають його. Комсомольські організації багато що можуть зробити в цьому ділі».

Слова прозвучали обнадійливо, але чи були для цього підстави? Багато делегатів з трибуни конференції намагалися відповісти на це запитання. Говорили гостро, критично й самокритично. Бо для принципової розмови справді підстави були. Якими добрими справами може сьогодні гордитися районна комсомолія, коли

заходить мова про закріплення молоді на селі? Що за останні два роки за комсомольськими путівками на тваринницькі ферми було направлено 12 хлопців і дівчат? Цифра далеко не вражаюча, а тому трохи скептично сприймалися рядні з постанови конференції: «Активізувати роботу по направленню юнаків і дівчат у громадське тваринництво: щорічно на ферми району направляти не менше 15 випускників шкіл». Скептично, бо як самокритично визнавалось у звітній доповіді: за два роки шефства райкому комсомолу над відстаночною молочнотварною фермою колгоспу імені Кірова ніяких змін не відбулося: комсомольсько-молодіжного колективу на фермі не створено, кожного комсомольця на ферму не направлено, ферма залишається серед відстаночних у районі. Кому потрібне таке шефство? Адже часу минуло достатньо — два роки.

І ось у це господарство наступного року в порядку експерименту також прийдуть молоді спеціалісти.

Що молодь залишає село, говорив з трибуни конференції молодий робітник ще одного господарства, яке візьме участь у запланованому вище експерименті, Сергій Кулик з радгоспу «Інгульський».

Експеримент тим краще виправдає себе, чим кращі будуть створені в господарствах для молоді умови відпочинку. В організації дозвілля для комсомольців району — чимало проблем. «Комітети комсомолу практично самоуничулись від цілеспрямованої роботи по виконанню постанов ЦК КПРС «Про заходи по поліпшенню використання клубних заходів і спортивних споруд», сказано у звітній доповіді конференції. Робота бага-

тьох будинків культури зводиться сьогодні до демонстрування німофільмів. І серед багатьох — Сонцівський БК, у колгоспі «Більшовик». Чим порадують незабаром клубні працівники молодих спеціалістів, які в порядку експерименту прийдуть у колгосп за призначенням? Адже прийдуть вони не тільки ударно трудитися, а й брати активну участь у громадському, культурно-мистецтвовому житті села.

Увага нині акцентується на стані справ по закріпленню молоді в п'ять господарств на виладиско, хоч ці проблеми однакові болять усім комсомольським організаціям району. Справа в тому, що від них до певної міри залежить доля експерименту. Саме ці п'ять господарств згодом мають твердо сказати, чи має право на життя експеримент, чи можна ось таким чином зупинити міграцію молоді із села в місто, чи можна з надією в майбутнє дивитися на нашу молодь, яка приходить, повертається в село після навчання у вищих і середніх спеціальних навчальних закладах? Чи це реально

саме в Устинівському районі?

Експеримент почнеться завтра, і добре, що про серйозні причини, які йому можуть перешкодити, вийшла ділова розмова на комсомольській конференції.

У роботі XXXI Устинівської районної звітно-виборної комсомольської конференції взяли участь завідувачий Будинком політосвіти обкому Компартії України М. Є. Сірик і відповідальний організатор ЦК ЛКСМ України В. Сенюк.

На конференції виступили перший секретар Устинівського райкому партії І. О. Окопитий, завідувачий відділом робітничої і сільської молоді обкому ЛКСМ України М. Цуканов.

Відбувся перший організаційний пленум новообраного Устинівського райкому комсомолу. Першим секретарем обрано О. Щеряка, другим — Ю. Шагола, секретарем-завідуючою відділом учнівської молоді — Н. Коробову. В. БОНДАР.

ІНТЕРВ'Ю З ДЕЛЕГАТОМ КОНФЕРЕНЦІЇ, СЕКРЕТАРЕМ КОМСОМЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ПЕТРОВСЬКОГО ОКСАНОЮ МАШОШИНОЮ:

— Оксано, як ти сприйняла повідомлення про те, що ваш колгосп належить до тих, де проводиться експеримент за рішенням ЦК комсомолу України?

— Оптимістично. Молоді у нашій Березівці близько сотні, але щоб сказати, що ми не маємо потреби в молодих дужих руках, це не буде правдою. Останніми роками хлопці і дівчата не дуже охоче залишаються в селі. Так, наприклад, цього року 23 учні закінчили місцеву десятирічку, а в селі залишилось лише четверо, з них у тваринництві — одна випускниця. А працювати молодим у нас є де.

— Як приймає молодих спеціалістів господарство?

— Уже другий рік до нас на фабрику приїжджають випускники Кіровоградського СПТУ № 4, заради на фабриці працюють 23 комсомольці. Живуть у гуртожитку. Залишаються у нас, одна дівчина вже й заміж тут вийшла. Для молодих колгосп буде жити — ще десять років тому в селі закладено Молодіжну вулицю, щороку вона поповнюється новоселами.

— Не скучно хлопцям і дівчатам Березівці у вільний час?

— Будинок культури запрошує і приймає усіх, хто любить художню самодіяльність. Добре працює танцювальний гурток, сильна у селі агібригада — не раз ми виступали і на районній сцені. У клубі відділення ремонтно-транспортного підприємства райагропрому регулярно працює дискотека... Одне слово, пудгувати нема як.

28 Листопада народився ФРІДРІХ ЕНГЕЛЬС (1820—1895)

ФРІДРІХ ЕНГЕЛЬС ПРО МУЗИКУ

Переді мною 41-й том зібрання творів К. Маркса і Ф. Енгельса. ...Поезія Енгельса, його публіцистика, листи. На кореспонденцію припадає близько третина цього тому.

Юнацькі листи Енгельса до сестри Марії, шкільних товаришів Вільгельма та Фрідріха Греберів, письменникової Лівіну Шюккіну — це дорогоцінний матеріал для вивчення особистості генія, особливо періоду перебування його у Бремені і Берліні.

Бремен — старе ганзейське місто, де високо шанували музику. Казка збирачів фольклору братів Грім так і називається «Бременські музиканти». В газеті «Ранковий листок для освічених читачів» Енгельс описує музичне життя Бремену: «Найсильнішою стороною Бремена є музика... У Бремені утворилося порівняно багато хороших об'єднань, а часті концерти завжди добре відвідуються. До того ж тут майже в повній чистоті зберігся добрий музичний смак; найбільш популярні... Гендель, Моцарт, Бетховен, а з нових — Мендельсон-Бартольд та найкращі композитори-піснярі... Було б тільки бажано, щоб менше відсували на задній план Себастьяна Баха, Глюка і Гайдна. При цьому тут зовсім не відмовляються від нових імен. Наприклад, мало знайдеться місць, де твори молодих німецьких композиторів виконують так охоче, як тут». Яка красномовна характеристика! — Перед нами музичний критик! Зовсім ні.

З липня 1838 по березень 1841 Енгельс працював у Бремені учнем великої торгової фірми. Та не торгівля була його метою. В цей період він, кажучи його ж словами, читав «всю світову літературу», вивчав філософію, іноземні мови. Його захоплює журналістика.

У липневій кореспонденції 1840 року Енгельс повідомляє про гастролі у Бремені знаменитих акторів того часу. Йому доводилося слухати чудову співачку Вільгельміну Шредер-Девріент (1804—1860), блискучу виконавицю партії Леонори в опері Л. Бетховена «Фіделіо» і головних партій в операх Моцарта, Вебера, італійських композиторів. Через 9 років її, солістку Дрезденського придворного театру, вишлють з міста за участь у травневому повстанні 1849 року. Талант цієї актриси надзвичайно високо цінували Бетховен, Шуман, Вагнер. Енгельс слухав у Бремені голос прекрасного чеського тенора Йосефа Тихачека (1807—1886), друга Вагнера, першого виконавця партії Тангейзера в одноіменній опері цього композитора, голос ві-

домої оперної співачки Агнеси Шебест.

Оперу Енгельс дуже любив. У листі до сестри 9—10 жовтня 1838 року повідомляє про прослухання опери «Нічний табір у Гранаді» К. Крейцера та «Чарівна флейта» В. Моцарта. «В театрі я був, і «Чарівна флейта» мені дуже сподобалася. Я б хотів, щоб і ти могла якось сходити зі мною туди...».

Тодішні листи Енгельса прикрашають натхненні малюнки та карикатури. Він своєрідно ілюструє окремі факти і події, про які повідомляє адресатів. Почуття гумору ніколи не зраджує його. У Берліні, навесні 1842 року, йому пощастило бачити і слухати гру Ференца Ліста, (напередодні першої поїздки піаніста до Росії). Сестрі Енгельс писав: «Ти, мабуть, ще не чула, що пан Лист був тут і своєю грою на роялі обворожив усіх дам... Такого шуму тут ще ніколи не було. Молоді дами побіглися через нього, а він, який жак, пройшов повз них... А проте, в кожному будинку можна побачити кілька портретів великого, лютого, небесного, геніального Ліста. Хочу для тебе теж зробити його зображення. Ось ця людина з зачіскою камчаделла». Профіль Ліста Енгельс намалював досить точно.

З великою любов'ю ставився Енгельс до творчості Баха, Генделя, Глюка, Моцарта, інших композиторів. Та, судячи з листів, особливо вражав його Бетховен. А ще улюбленим твором його була кантата для жіночих голосів і оркестру «Стабат Mater» італійського композитора початку XVIII століття Дж. Б. Перголези. Цей композитор прожив коротке життя — 26 років, та встиг написати чимало. «Стабат Mater» — класичний зразок італійської музики.

У листі до брата Германа в 1839 році він повідомляв про свої досить серйозні заняття музикою: «Заняття співами і композицією йдуть повним ходом».

Аналізуючи музику відомого композитора Й. Рейхардта до вірша Гете «Пісні Союзу», Енгельс виступає як завзятий музикознавець, пишучи, що ця мелодія розкішна і завдяки своїй гармонійній простоті як жодна інша відповідає текстові.

Як пізніше В. І. Ленін, так і Ф. Енгельс надзвичайно високо цінували музику Бетховена. Він був їх улюбленим композитором. В листі до сестри Енгельс висловлюється: «Сьогодні, в середу, 10 березня, ти не зможеш слухати Симфонію до-мінора Бетховена, а я зможу. Ця симфонія, та ще «Ге-

роїчна» — мої улюблені твори. Появлялися добре виконувати бетховенські сонати та симфонії... А я її слухатиму не в перекладі для рояля, а у виконанні повного оркестру...».

Наступного дня Енгельс продовжив листа: «Оце симфонія була вчора ввечері! Якщо ти не знаєш цього чудового твору, то ти в своєму житті взагалі ще нічого не чула. Ця повна відчаю скорбота в першій частині, ця елегія, ця ніжна скерга кохання в адажіо і ця нестримна юна радість свободи, передана звучанням тромбонів, у третій і четвертій частинах! Який блискучий аналіз! Так міг висловлюватися тільки справжній знавець і любитель музики».

Енгельса вражали дві геніальні симфонії Бетховена: Третя «мі-бемоль мажор («Героїчна») та П'ята до-мінорна. В третій композитор знайшов героїко-епічну тему, показав потрясіння і катастрофи епохи, та, головне, музикою змалював Людину, що завойовує собі право на свободу, Кохання, Радість.

Одночасно Енгельс був беззапальним критиком щодо бездарного і непрофесійного в мистецтві. Поганим співаком, поганим актором, поганим музикантом і поетом він не прощав. Наприклад, про одного горе-співака писав, що якийсь попереду не було виконання чудової симфонії, він би утік з концерту і хай би той ворон крикав, бо в нього дуже жалюгідний слабенький баритон.

Перебуваючи у Берліні з квітня по жовтень 1842 року (сьогодні по вулиці Кляри Цеткін, 43 в столиці НДР про це нагадує меморіальна дошка), він весь вільний час витрачав на відвідування університету. А вечорами його можна було знайти в театрі або в концертному залі. Та улюблені заняття Енгельса аж ніяк не обмежувалися сферою естетики. Він захоплювався спортом: їздив верхом, човно плавав, фехтував і, разом з тим, глибоко розумів красу природи. А які чудові описи ландшафтів зробив під час мандрівок!

...Гортаю 41-й том. Листи Енгельса, його журналістська діяльність проливають яскраве світло на незвичайні здібності майбутнього теоретика і вождя робітничого класу. В травневому номері «Рейнської газети» 1842 року містяться слова Енгельса про музику: «...тільки вона одна допускає співробітництво великої маси людей... в ній одній насолода збігається з живим виконанням, і коло дії розмірами відповідає античній драмі».

К. ТЕРЕНТЬЄВА.

ПРАВО І БЕЗПРАВ'Я

«ЗОЛОТИЙ ЗАКОН» — СТО РОКІВ ТОМУ

Нещодавно в результаті тривалого рейду по незайманих лісах штату Парана бразильські поліцейські повернули волю 63 рабам. Майже вік минув з тих пір, як принцеса Ізабелла (в Бразилії на той час була монархія, республіка встановлена в 1889 р.) підписала так званий «Золотий закон» і рабство в країні офіційно було скасовано.

Але закон, схоже, ніскільки не хвилював охоронців — «пістолейрос», найманих для того, щоб тримати в пеклі робітників з плантації Санта Антоніу. Поліція захопила бандитів зніпацька, і вони не встигли зникнути. Тюремний арешт, між іншим, тривав недовго. Господар маєтку вніс заставу, і затриманих звільнили.

«Я більше не можу читати ці повідомлення. Людей перетворюють на рабів, а я безсилі з цього будувати», — в розпачі говорять один із представників міністерства праці Бразилії. З різних штатів щорічно надходить приблизно 130 подібних повідомлень, але тільки в одному випадку з десяти вдається вирвати людину з кайданів сучасного рабства.

Міжнародна організація праці визначає рабство як «режим роботи, при якому людина постійно винна тому, хто її найняв». Ні копійки не належало 25-річному Адалберту, котрий два роки гнув спину на плантації в південному штаті Мінас Жерайс. Більше того, він зобов'язаний був сплатити 100 крузейро господа-

рю. Така ж злищайна історія Едсона Сілви. Під час рубки тростини він потрапив під машину, і йому заборонили залишати плантацію, так як в місцевій лавці Сілва заборгував 250 крузейро.

«Режим роботи і сама оплата праці перешкоджає звільненню селян, — констатує соціолог Нейде Іштерсі. — Господар плантації змушує робітників купувати все тільки в його лавці, в якій вони залишають більше, ніж отримують на руки». На думку вченого, повсюдення розпочинається в той момент, коли селянин, спокушений облудливими обіцянками, вирушає на одну з віддалених плантацій.

Опинившись на місці, він виявляється винним за «доставку», інструменти та спецодяг. Оскільки навіть на їжу грошей йому не вистачає, батрак закладає борги і виявляє, що він прикутий до плантації.

Деякі власники, маючи яких розміщені в басейні Амазонки, обходяться без різних хитрувань. Селяни працюють безплатно — особисте «військо» господаря «охороняє» їх.

Нині положення гірше, ніж сто років тому, — вважає співробітник федерації сільського господарства штату Баїя. — В часи рабства якусь суму витрачали на купівлю невольників. Якщо раб помирав, це завдавало матеріального збитку. Сьогодні ж власник нічого не втрачає, якщо помирав робітник». І смерть не такий уже рідкий гість на плантаціях. Амілтон Морейра спробував вночі вирватися на волю і був убитий. Олімпіу

де Соуза також убитий пістолейрос. Від зорі до зорі трудяться на плантації, що належить якомусь сеньйору Сержуні, 70 років. Зібравшись із духом, декілька чоловік відважились на втечу, але їх зловили. Щоб їм не кортіло, на очах у всіх втікачів перерізали сухожилля на ногах.

Ситуацію дещо ускладнила аграрна реформа, вважають спеціалісти сільського господарства. Згідно декрету від листопада минулого року певна частина величезних латифундій, які є об'єктом досить прибуткових спекуляцій, може бути конфіскована, так як довгий час землі залишались необробленими. Тепер правління віддає їх безсмысленим селянам.

Тому поміщики намагаються пошвидше перетворити свої землі в пасовище і показати справу так, ніби вони ведуть на них господарство. Невдовзі, що число повідомлень про використання рабської праці до початку цього року зросло.

Латифундисти ведуть сильну кампанію проти аграрної реформи. «Передача землі селянам поверне нас в середньовіччя, — гнівається власник найкрупнішої в світі приватної плантації соєвих бобів Орасіо да Мораїш. — Правління прагне вирішити проблему безробіття, заселивши пустуючі землі недосвідченими і неграмотними селянами. Фермери в США користуються комп'ютерами, а ми повертаємось до мотыки».

Але для того, щоб потрапити в середньовіччя, варто тільки розплющити очі... Селяни помирають з голоду, пістолейрос поводяться з ними так же, як португальські феодали поводились з індіанцями і рабами-неграми.

Жодна розсудлива людина не буде сперечатися з тим, що Бразилія потребує розвитку сільського господарства. Проте настільки ж очевидно: навіть скромні успіхи неможливі без ліквідації феодальних латифундій і паляючих на них середньовічних порядків. Робляться перші кроки, і тепер власників, експлуатуючих безплатних рабів, чекає покарання: їх латифундії не будуть вважатися «сільськими підприємствами», і уряд зможе використувати землі для потреб аграрної реформи.

Олексій МЕЛЕШКО. (АПН).

ДРА. Ще декілька селянських сімей (на знімку) афганської провінції Балх стали володарями документів, які дають право користуватися земельними наділами. Нові землевласники отримали від держави безкоштовно і у вигляді довгострокових кредитів хімічні добрива, насіння.

Успішне втілення в життя земельно-водної реформи дозволило активізувати процес кооперативного будівництва в афганському селі. Селяни перекопуються, які великі переваги має колективна праця. Лише в Кабульській провінції сьогодні діють 54 сільськогосподарських і 117 споживчих кооперативів. У них працюють спільно близько 10 тисяч чоловік. Всього ж у країні уже майже 140 тисяч селян і ремісників об'єднані у різноманітні кооперативи.

Фото Г. НАДЕЖДИНА. (Фотохроніка ТАРС).

ІЗ ЗАПИСНИКА ФЕНОЛОГА

ЯКОЮ БУДЕ ЗИМА?

Листя опало швидко — чекай крутої зими.

Горобина густо уродила — до мокрої осені й суворой зими.

Багато жолудів на дубі — до теплої зими.

Якщо восени листя беріз починає жовтіти з верхівки, зима буде коротка, а коли знизу — довга.

Восени бджоли щільніше льоток воском заліплюють — до холодної зими, залишають його відкритим — до теплої.

Великі мурашині купи восени — на сувору зиму.

Ворони літають, кружляючи, зграями — до морозу.

Синиця до хати — зима у двір.

Кури ошипуються — до снігу.

Звець рано шубу змінює — зиму близьку передчуває.

Яскраво блищать зірки — до холода, темна — до дощу або снігу.

Суворій зимі не бути, коли птахи дружно у вирій пішли.

Від першого снігу до сальної дороги — шість тижнів строку.

Чи в Індонезії, чи на Алясці...

думки,
відгуки, рецензії

У програмці зазначено, що «Осінь історія» А. Ніколаї за жанром драма. В проєкції ж на реальність це трагедія.

Двох сімдесятишестирічних стариків, котрі, овдовівши, змушені перевертатися до дітей, ні ж діти зжигують зі світу. Невістка подає свекрові тільки суп, тим часом як інші члени «сім'ї» ласують біфштексами; телевизор старий може дивитися лише з усіма — окремо включати не дозволяється, бо це забирало б багато електроенергії; сні роками демонстративно «не помічає» батька, зрештою старому пропонується дожити віка в притулку для пристарілих...

Дія відбувається, треба

думати, в Італії, оскільки прізвища драматурга і персонажів італійські. «Ага, ясно, — подумав театрал, що стежить за новими постановками й рецензіями на них, — криза моралі в буржуазному світі, де «люди гинуть за метал» і заради цього мають за ніщо життя близьких...» Все так. Ми бачили спектаклі подібної тематики — «Дивну місць Седіж» Д. Патріка, «Далі — тиша» В. Дельмар із Ф. Раєвською і Р. Плятом у головних ролях. Ми обурювалися чорним пуглом визолоченого рекламного фольгою «американського раю», де людина людини, а відтак і сні батькові — вовк і т. д. Обурюватися-то обурюва-

лися, але тут же себе й заспокоювали — це ж у них, не у нас... Та пройшов на сценах країни спектакль О. Галіпа «Ретро» і...

В окремих відсталіх пасажах нікому не потрібних стариків відводять у ліс чи в гори, щоб вони там помирили від голоду й холоду...

А де ж в Індонезії... чи, може, на Алясці безпомічних дідуся і бабусь віддають дітям, щоб ті бавилися з ними, як з іграшками...

Але ж ми, слава богу, живемо в цивілізованій країні...

Запам'ятаємо ці репліки героїв «Осінь історії». Біографії їх позбавлені вирашних для тавруван-

ня капіталістичного способу життя моментів — наші старічки не носять у картонних коробках на каналізаційних люках (звідти тейло йде), не жебрачать на вулиці — одержують пенсію; вони все життя працювали, значить, їх світосприйняття не було роз'їдене страшною хворобою — синдромом безробіття; діти їхні теж не якісь знівельовані від жадібності мільйонери — ні, це, судячи з усього, люди середнього достатку. Більше того — вистава Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького практично позбавлена якихось політично-географічних орієнтирів. Тобто, нам показано те, що могло, на жаль, відбутися чи на Алясці, чи в Римі, чи де завгодно, де живуть люди.

Уся вистава проходить в одній декорації, скупій за речовим вираженням — всього лиш лавочка й ліхтар, і багатий за символічним — це вулиця. Вулиця, куди Бокка (Є. Па-

сичинченко) та Палья (заслужений артист УРСР І. Кравцов) тікають від свого перенаселеного пекла, а Амбра (заслужена артистка УРСР С. Мартинюва) — від мовчазних чотирьох стін. І саме ця незатишна пустельна вуличка стає для трьох літніх людей місцем, де відігріваються їхні серця.

«Амбра» в перекладі означає пахощі. Амбра, якою її грає С. Мартинюва, справді ніби подих чарівного ароматного бризу для Пальї та Бокки. Адже ця жінка — втілена життєстійкість. Ніколи не мала сім'ї, хоч і дуже хотіла, залишилася сама-сачі-сінька, але й у цьому біоному радощах житті знаходить якісь світлі моменти — то зачіску нову зробить, то обід смачний приготує.

Фінал спектаклю патетичний — Бокка і Палья звужуються кинути все й почати нове життя біля теплої моря, яке сімдесят років тому запам'ятався одному з них лагідним і заспокоючим. І

трагічний — Бокка вмирає, коли залишається тільки піти на вокзал. Що ж, будь-яке життя колись закінчується. Але, думається, умерти так, серед друзів, із готовністю до дії — краще, ніж тихо згаснути в кутку під акомпанемент лайок дочкы й зятя. Бокка навки залишив Палью, але не ж застала Амбра.

Такий спектакль, сильний і драматургією, і акторською грою, поставив режисер В. Галена. Аргументів «проти» я за виставу назбирала два: часом Є. Пасичинченко та І. Кравцов надто молодечини рухами підхоплюють випущені з рук палички, забуваючи, що на сцені вони хворі дідуся під вісімдесят; від запропонованої фонової музики спектаклю здебільшого ні шкоди, ні користі, тоді як в окремих моментах не завадило б мелодією підсилити емоційне сприйняття дії.

Н. ДАНИЛЕНКО.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Перший сніг.

Фото В. ГРИБА.

ЗА СЕКРЕТАМИ—ДО ДРУЗІВ

Спортивні зв'язки між Кіровоградом та Толбухіном беруть початок з квітня 1970 року, коли відбулася перша товариська футбольна зустріч між командами «Зірка» і «Добруджа». В майбутньому матчі цих колективів стали традиційними. А який великий інтерес викликав у читачів газет «Кіровоградська правда» та «Добруджанська трибуна» шаховий матч між їхніми читачами!

Два роки тому гостинна Кіровоградщина зустрічала спортивну делегацію болгарських спортсменів та тренерів.

І ось — нова зустріч. На запрошення громадських та спортивних організацій міста-побратима Толбухіна в Болгарію з візитом дружби виїжджала група спортивних спеціалістів Кіровоградщини.

Всього тижень перебували ми в Толбухіні, але за цей короткий час встигли ще ближче познайомитися з нашими болгар-

ськими друзями, — розповідь завідувачки навчально-спортивним відділом обласного спорткомітету Ю. М. Поворозка. — Головною метою нашого візиту був обмін досвідом роботи. Останнім часом болгарський спорт зробив значний крок вперед, тому усім нашим фахівцям було дуже цікаво познайомитися з джерелами, які приносять успіхи.

Безперечно, одним з визначних місць Толбухіна є Палац спорту із зразковим легкоатлетичним манежем та ігровим залом, з трибунами на дві тисячі глядачів. Тільки в цьому спортзалі займаються одночасно секції легкої атлетики, боротьби, волейболу, спортивної гімнастики, футболу. Відмінні умови для занять грають велику роль у здобутті добрих показників вихованців місцевої ДЮСШ. Цікаво також і те, як провадиться відбір до спортивної школи. У шкільній програмі болгарських учнів чимало уваги

приділяється фізичній культурі.

Зустрічі, запитання, обмін досвідом. Все це продовжувалося протягом усієї подорожі, адже зустрічалися люди, які добре знають один одного. Кожному з них хотілося розповісти про свої успіхи, досягнуті за два роки з часу зустрічі в Кіровограді. Гості також приймали поздоровлення. Вихованці Олега Каумана стали переможцями футбольного республіканського турніру, а команда по хокею на траві, де грають і Світлана Ворона та Гюльнар Алієва, з якими плідно працює Володимир Шентницький, у складі збірної республіки виграла чемпіонат країни серед дівчат.

Коли кіровоградці прощалися із своїми болгарськими друзями, то говорили: «До нового побачення!». Так, радянсько-болгарська дружба міцніє з кожним днем. Багато чого було зроблено за цей тиждень, але ще більше попереду, а досвід, здобутий під час спільної роботи, безсумнівно, піде на користь радянського і болгарського спорту.

С. БОНДАРЕВ.

УВАГА: КОНКУРС — ВІКТОРИНА!

Ще ви знаєте про пожежну охорону та правила пожежної безпеки?

Юні друзі! Обласний штаб по роботі з дружинами юних пожежних проводить конкурс-вікторину.

Діти! Прочитайте уважно умови конкурсу і пришліть відповіді на запитання:

I. 1. Коли був прийнятий декрет про створення радянської пожежної охорони і хто його підписав? (5 очок).

2. Скільки років пожежній охороні міста Кіровограда або вашого райцентру (населеного пункту)? (10 очок).

3. Що ви знаєте про бійців вогняного фронту і який вклад вони внесли в Перемогу нашого народу в Великій Вітчизняній війні? (10 очок).

4. Які номери телефонів для виклику службових підрозділів: аварійної газу, міліції, пожежної та швидкої допомоги? (5 очок).

5. Назвіть основні причини пожеж. (10 очок).

6. Які засоби гасіння пожежі ви знаєте? (10 очок).

7. Що слід робити при пожежі? Опишіть порядок дій людини, яка виявила пожежу. (10 очок).

II. Намалювати три окремих малюнки на протипожежну тематику на цупкому папері розміром 20×30 см.

1. Батьки та рідні навчають малюка, щоб запобігти пустощам з вогнем. (10 очок).

2. Вчителі, пожежні і члени пожежного товариства в боротьбі по запобіганню лиха від пустощів та загибелі дітей від пожеж. (10 очок).

3. Юний пожежний застерігає пожежу. (10 очок).

III. Переможцями виявляться ті, які за кількістю найбільше наберуть очок.

За кращі (по сумі очок) відповіді та малюнки встановлено 35 премій: 5 перших, 5 других, 10 третіх та 15 заохочувальних.

У конкурсі можуть брати участь як піонери, так і школярі.

IV. Відповіді та малюнки присилати до 31 березня 1987 року за поштовим штемпелем після оголошення в газеті на адресу: 316001, вул. Фісановича, 6, обласне правління ДПТ, зробивши на конверті помітку: «На конкурс».

У листі обов'язково вкажіть свої прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, а також чи ви є членом дружини юних пожежних (ДЮП), в якій школі і в якому класі вчитеся?

Обласний штаб по керівництву дружин юних пожежних.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

Видання українською мовою.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-90; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, в Глинки, 2.